

Ved Fars 70-årsdag d. 6.-3.-83.

Mel.: Vi elsker vort land....

1 •

Han elsker den jord, der er fædrene arv,
gør den bonde, der bondenavn bærer med føje;
han i gerning og ord og til inderste marv
bliver tro mod den plet, der ved fædrenes møje
blev tvunget til rigere frugter at bære,
så plovjernet dybere muld kunne skære;
:/ den kan fange ham ind, så hans kræfter og sind
bliver viet de agre og marker, der er ham så kære.:/ (M.R.) (Morbror Mikkel)

2.

Han elsker sit hjem, når i hverdagens strid
for det daglige brød han møjsommeligt slider
med et evigt humør og utrættelig flid
gennem sollyse dage og dårlige tider;
hvor guds frygt og nøjsomhed præger hans virke,
og troskab mod fædreland og mod kirke.
I det hjem han har kært, fik familien lært,
at en "hverdagens fest" man i arbejdets glæde kan finde;
men der ofte blev tid til en tur i det fri,
og vor skønne natur kan nok alle til hjemstavnen binde.

3.

Han er som en drot, og hans gård er hans slot,
og som kongen han ønsker at "dø i sin rede".
Det kan sagtens ske snart, hvis han holder den fart,
som han har nu, hvor intet kan holde ham nede;
hvor stadig han følger den samme devise
med køer og kalve og søer og grise.
Så mit ønske er blot, det må stadig gå godt,
så om ti år vi atter kan mødes, når firs år han fylder;
at han ikke får held til at øde sig selv;
lad os ønske det, mens med en "skål" jubilaren vi hylder. T. (Tutte)

Mel.: Oh Kristelighed

I fædrenes spor
vi pløjer og tilsår og høster vor jord.
Gud give, vor gerning må signes med held,
så trygt vi kan hvile vort hoved ved kvæld.
Vi nøje
os bøje
ind under den magt,
der alt har fuldbragt. (M.R.)